

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 61. Comitia Spiræ celebrata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Sæcul. XVI.
A. C. 1529.

§. LXI.

Comitia Spiræ celebrata.

Cochl. de act. & Script. Luth. hoc an. pag. 197. Sleid. Com. l. 6. p. 190. Bzov. anno 1529. n. 47.

Interea Cæsar, ut malis Germaniam agitantibus obsisteret, Spiræ Comitia indicere cogebatur: quo enim manifestius obversabatur Religionis periculum, eo magis urgebat hoc remedium adhibendi necessitas; quippe non modo Lutheri secta magis indies in Imperio invalescebat, sed insuper Turcæ, cum jamjam Budam suis subjecissent armis, in ceteras quoque Cæsaris Provincias proximam irruptionem parabant, spe freti, se nullo negotio totam Hungariam subacturos. Ergo die decima quinta Martii anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo nono hisce Comitibus initium dabatur. Confluxerat copiosus admodum Principum numerus, aderat quoque Cæsaris nomine ipse Ferdinandus, qui Præsidis vices agebat. Hunc omnes Principes, ac Oratores, quos Imperii Ordines eo decernebant, comitabantur; accesserat quoque Elector Saxonix unacum Melanchtone, imo ipse etiam Pontifex, ne suo deesset officio, Joannem Thomasinum Mirandulanum Comitem Spiram ablegabat, dato eisdem negotio, ut Principes ad bellum contra Turcas suscipiendum hortaretur.

Prima

Prima vero congregatorum cura eo ^{Sæcul. XVI.} collimabat, ut in hisce Comitibus Reli- ^{A.C 1529.} gionis negotia discuterentur, hacque super re non minus diuturna, quam acri animorum contentione disceptatum; Catholici enim toti in eo erant, ut Saxonie Elector, alique urbium Imperialium Principes Lutheri erroribus infecti mutuis dissidiis a civitatum Zwinglii doctrinae addictarum Deputatis, aliisque Sacramentariis circa Evcharistiæ articulum scinderentur. Abs dubio etiam valuisset successus, nisi Hassiæ Landgravius hanc dissensionem prævertisset, atque singulis exposuisset, quod inter utramque partem non usque adeo ingens doctrinae discrimen intercedat, ut sese ab invicem separare, necesse foret; facile enim inter se conciliari possent, cum tamen, si in duas factiones discederent, Catholici numero auferentur, eorumque divisionem in rem suam versuri essent. Hujus rationibus aquiescebant omnes, seu verius nondum eo tempore ingenitum bellum inter Lutheri & Zwinglii Sectatores in apertas flammæ erumpebat. Post hæc Ferdinandus die quinta Aprilis separatim aliquot civitatum Imperialium Deputatos evocabat, atque illos, eo quod spreto Cæsaris edicto plurima innovassent, acriter primo redarguebat, denique ut ad reliquorum

Sæcul. XVI. A.C. 1529. Ordinum sententiam sese adjungerent, sedulo hortabatur, ne forte, inquiebat, hæc comitia animis Germanorum conciliandis instituta, graviore Seditioe dissolvantur, atque ob eorum diffidia repenitus infecta finiantur. Ad hoc responderunt Deputati: Nos nequiquam Cæsari injuriam intulimus, neque legitimi Concilii judicium declinavimus; de cetero nil nobis magis in votis est, quam pacem procurare, suæque Majestati Cæsareæ in omnibus satisfacere.

§. LXII.

Missæ Sacrificium ab Argentinensibus abrogatum.

Sleid. lib. 6. pag. 192. Porro Ferdinandus potissimum ea ex causa querebatur, quod uno circiter Mense ante Comitiorum celebrationem Argentinenses die vigesima Februarii decretum condiderint, in quo Missæ Sacrificium tamdiu abrogandum sanxerunt, donec ejusmodi cultum Deo acceptum esse, ab eorum adversariis demonstraretur. Firmabatur hoc edictum in Senatu ex trecentis civibus conflato, cujus jussu denique in omnibus hujus Provinciæ locis eo fine promulgabatur, ut cuncti eorum subditi illud integra fide observarent. Postea Senatus hac de re Episcopum certiosem reddebat, qui qui-